

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

13.1.2014

B7-0016/2014

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

Vaba liikumise põhiõiguse järgimine ELis
(2013/2960(RSP))

**Rebecca Harms, Daniel Cohn-Bendit, Jean Lambert,
Elisabeth Schroedter, Judith Sargentini, Franziska Keller,
Marije Cornelissen, Hélène Flautre, Malika Benarab-Attou**
fraktsiooni Verts/ALE nimel

RE\1015258ET.doc

PE527.206v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon vaba liikumise põhiõiguse järgimise kohta ELis (2013/2960(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 45,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määrust (EL) nr 492/2011 töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires¹,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil²,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta³ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord⁴,
 - võttes arvesse volinik László Andori 1. jaanuari 2014. aasta avaldust Bulgaariast ja Rumeeniast pärit töötajate vaba liikumise suhtes kohaldatavate piirangute lõppemise kohta,
 - võttes arvesse komisjoni 25. novembri 2013. aasta avaldust inimeste vaba liikumise austamise kohta,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat,
 - võttes arvesse nõukogu ja komisjoni 15. jaanuari 2014. aasta avaldusi vaba liikumise põhiõiguse järgimise kohta ELis,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et isikute vaba liikumine on kõikide liidu kodanike põhiõigus, mis on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingus;
- B. arvestades, et vaba liikumine on ELi põhiväärtuste keskmes ning pakub kodanikele võimalust vabalt valida elu- ja töökohta, loob liikuvust ja arengut tööturul, haridussüsteemis ja mujal;
- C. arvestades, et liidu kodanike ja nende pereliikmete vaba liikumine hõlbustab liikuvust,

¹ ELT L 141, 27.5.2011, lk 1.

² ELT L 158, 30.4.2004, lk 77.

³ ELT L 166, 30.4.2004, lk 1.

⁴ ELT L 284, 30.10.2009, lk 1.

kuid ei laienda õigust viibida teises liikmesriigis kuni kolm kuud;

- D. arvestades, et töötajate vaba liikumisega kaasnevad nii õigused kui ka kohustused ning seda ei saa pidada piiramatuks;
 - E. arvestades, et võimalusi ja uut elu otsivate inimeste vaba liikumine ELis on osalt tingitud liidu mõne piirkonna vaesusest;
 - F. arvestades, et vaesus võib olla üks põhjus, miks inimesed lahkuvad oma riigist ja otsivad võimalusi mujal ELis; arvestades, et liikmesriigid peaksid keskenduma vaesuse vähendamisele kõikjal ELis; arvestades, et vaesus iseenesest ei tohi kunagi olla põhjus teise liikmesriiki kolimiseks ega sunnitud tagasipöördumiseks;
 - G. arvestades, et vaesuse vähendamine on Euroopa Sotsiaalfondi ja strateegia „Euroopa 2020” erieesmärk, ning arvestades, et liikmesriikide ülesanne on asjaomaseid vahendeid vastavalt kasutada;
 - H. arvestades, et mittediskrimineerimise ja võrdse kohtlemise põhimõtte tööturul on aluspõhimõtte, mida tuleb täielikult järgida;
 - I. arvestades, et liikmesriikidel on olnud piisavalt aega, et kohandada oma sotsiaalsüsteeme töötajate vaba liikumisega ELis, eriti neil liikmesriikidel, kes kasutavad üleminekuperioodi;
1. märgib, et vaba liikumise põhimõtte on kõikide liidu kodanike põhiõigus ning et selle põhiõiguse osas ei saa lubada mingeid kõrvalekaldeid ELi õigusest;
 2. peab kahetsusväärseks väga negatiivset ja põhjendamatu keskendumist vabast liikumisest tulenevale nn koormale, mida on Bulgaaria ja Rumeenia üleminekuperioodi lõpu eel väljendanud mitu Euroopa riigipead;
 3. on kindlalt vastu mõne Euroopa riigipea võetud seisukohale, milles nõutakse muutusi ning kodanike vaba liikumise piiramist; rõhutab, et ühe kodanike rühma õiguste piiramine eraldab selle rühma, seda tajutakse ELi poolse ebavõrdse kohtlemisena, see tekitab ohu, et kõnealust rühma võivad hakata ründama ksenofoobsed jõud, ning soodustab laiemalt rassismi ja ksenofoobia tõusu kõigis liikmesriikides;
 4. peab ekslikuks mõne poliitilise erakonna võetud seisukohta, et ränne on koorem riiklikele sotsiaalkindlustussüsteemidele ning nn heaoluturism on suur oht liikmesriikide sotsiaalsüsteemidele; rõhutab, et ükski selliseid väiteid esitav liikmesriik ei ole esitanud komisjonile nõutud tõendeid;
 5. toonitab, et direktiiviga 2004/38/EÜ on juba kehtestatud piirang, mille kohaselt inimesed peavad tõendama, et neil on piisavad vahendid, et mitte muutuda koormaks vastuvõtva liikmesriigi sotsiaalabisüsteemile;
 6. palub komisjonil ja liikmesriikidel tagada tööõiguse range täitmine, et tagada kõikidele ELi töötajatele võrdne kohtlemine; rõhutab, et liikmesriigid peavad tegema suuri jõupingutusi, et lõpetada haavatavate töötajate ärakasutamine, ning et see toetab ausat

konkurentsi ning õiglasi tööturge;

7. tunnistab, et on olemas mõned probleemsed piirkonnad, kuhu on saabunud väga vaeste inimeste rühmad teistest liikmesriikidest, ning et see tekitab kõnealustes linnades pingeid; märgib, et mitmed kohalikud ametiasutused ja kogukonnad on tegutsenud konstruktiivselt, et leida neile probleemidele lahendused;
8. on siiski seisukohal, et selliseid pingeid saaks ja tuleks käsitleda nii asjaomaseid isikuid aidates kui ka kõnealuseid piirkondi toetades, nt Euroopa Sotsiaalfondi kaudu;
9. palub liikmesriikidel kaitsta kindlalt töötajate vaba liikumise õigust kui põhiõigust, mida peaksid toetama asjakohased sotsiaalsed ja tööalased õigused ning tööõiguse tugev jõustamine;
10. rõhutab, et kui ELi kodanikud töötavad või elavad üksteise kõrval, ei tohiks nende õigused ja kohustused sõltuda nende kodakondsusest;
11. palub liikmesriikidel kasutada kõiki võimalikke vahendeid, et võidelda vaesusest tingitud rände vastu ELis, ilma et see kahjustaks isikute ja nende pereliikmete vaba liikumise põhimõtet;
12. palub liikmesriikidel tagada, et EList pärit võõrtöötajaid ja kohalikke töötajaid koheldakse võrdselt;
13. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile, nõukogule ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.